

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: MUDr. K. M., bytem M. L., zastoupené JUDr. Beátou Burianovou, advokátkou, se sídlem Hlavní 161, 353 01 Mariánské Lázně, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 15.8.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.7.2011 č.j. X o starobní důchod,*

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4.7.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 9.3.2011 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám zástupce JUDr. Beáty Burianové na nákladech řízení částku 4.800,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. X, VS: 282011, vedený u ČSOB a.s., expozitura Mariánské Lázně.

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou, k níž byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí, se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 4.7.2011 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ze dne 9.3.2011 č.j. X, kterým zamítla její žádost o český starobní důchod pro nesplnění podmínek § 56 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), s přihlédnutím k Dohodě mezi ČSR a SSSR o sociálním zabezpečení č. 116/1960 Sb. (dále jen **Dohoda**).*

V žalobě vyjádřila žalobkyně nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože žalovaná nevzala v úvahu všechny relevantní skutečnosti a zejména nesouhlasila s vyloučením období od 23.8.1971 do 24.6.1977 a dále od 1.9.1981 do 1.7.1983 z doby pojištění, což vyplývá

z osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**), který je součástí rozhodnutí ze dne 9.3.2011 – dle žalobkyně období, ve kterém studovala na lékařské fakultě a získala vysokoškolské vzdělání ukončené dne 24.6.1977 a v dalším období si prohlubovala získané dosažené vzdělání (*specializace na urologii*), by mělo být započteno do rozhodného období, jelikož po tuto dobu za ni bylo placeno sociální pojištění, což vyplývá z pracovní knížky, v níž je zaznamenán celý průběh její pracovní činnosti od 7.4.1969 do 22.1.1996, kdy ukončila na území Ruské federace (dále jen **RF**) pracovní činnost. Dále žalobkyně uvedla, že podala žádost o předčasný starobní důchod dne 13.12.2006, proto je třeba celou věc posuzovat v kontextu Dohody, neboť povolení k trvalému pobytu na území ČR získala ke dni 4.3.1998, tedy před podáním žádosti o starobní důchod. Dle ní žalovaná měla v souladu s článkem 4 Dohody sečíst prokázanou dobu pojištění na území RF, která činí 25 let 2 měsíce a 24 dnů a dobu pojištění na území ČR k 13.12.2006, kdy požádala o předčasný důchod, tudíž celková doba pojištění tak činí více jak 31 let, což převyšuje minimální hranici 25 let nezbytnou pro přiznání starobního důchodu. Závěrem žalobkyně navrhla vydání rozsudku, jímž bude napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.10.2010 č.j. X ve spojení s rozhodnutím žalované ze dne 21.12.2010 č.j. X (*pozn. soudu: na titulní straně podání však bylo uvedeno: Žaloba proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 9.3.2011 č.j. X a ze dne 4.7.2011 č.j. X – a kopie těchto rozhodnutí byly připojeny*) zrušeno a věc vrácena k novému řízení a rozhodnutí a současně byly požadovány náklady soudního řízení ve výši 3.840,-Kč k rukám zástupkyně žalobkyně (*předmětný požadovaný výrok rozsudku se opakovaně vyskytl i v dalších podáních žalobkyně vůči soudu, ač údaje v něm uvedené se vůbec žalobkyně netýkají*).

V rozsáhlém odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 4.7.2011 žalovaná zdůraznila, že námitkami napadené rozhodnutí ze dne 9.3.2011 se váže k řízení zahájenému podáním žádosti žalobkyně dne 13.10.2006 s datem vzniku přiznání českého starobního důchodu před dosažením důchodového věku, tj. od 21.2.2007, proto žalovaná přihlédla k potvrzením Penzijního fondu RF adresovaným ČSSZ v roce 2007 (23.7. a 12.12.), dle nichž žalobkyně získala 16 roků a 14 dnů a následně byly potvrzeny ještě další 2 měsíce a 24 dní, tedy celkem 16 roků 2 měsíce 38 dnů. Dle zákona ve znění účinném do 31.12.2009 podle počtu vychovaných dětí žalobkyně dosáhla důchodového věku v 59 letech a 8 měsících, tj. dnem 22.1.2010. Žalobkyně ke dni 22.1.2007 splnila podmínku, že jí do dosažení důchodového věku chyběly nejvýše 3 roky, avšak nesplnila podmínku získané doby pojištění nejméně 25 let, když sečtením doby pojištění získaným na území ČR ke dni 31.10.2006 a doby pojištění získané na území RF získala pouze 24 roků a 169 dnů celkové doby pojištění. Dále žalovaná připustila nesprávný údaj v OLDP ze dne 10.2.2011 (*součástí rozhodnutí ze dne 9.3.2011*), kdy v období od 18.6. do 31.12.1985 má být správně 197 dnů a nikoliv 168 dnů (pojištění). Dále bylo uvedeno, že žalované nebylo známo, že žalobkyni byl v RF přiznán starobní důchod (na území RF získala 25 roků 2 měsíce a 24 dnů započítaných dob včetně doby péče o dítě), tyto skutečnosti se dozvěděla až z dopisu penzijního fondu ze dne 14.1.2011 adresovaného žalobkyni a připojeného k jejím námitkám ze dne 1.4.2011. Žalovaná tedy vycházela z článku 13 odst. 1 věty druhé Dohody a zjišťovala u Penzijního fondu RF v rámci mezistátního řízení dobu zaměstnání získanou žalobkyní a dne 23.7.2007 jí bylo sděleno, že od 1.1.2002 se do celkové doby zaměstnání pro stanovení nároku na důchod ze zaměstnání nezapočítává období studia jak prezenční, tak distanční formy. Není proto rozhodující, zda si žalobkyně opatřila k prokázání doby studia na střední, vyšších odborných a vysokých školách na území RF rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR o tom, že studium na těchto

školách je postaveno na roveň studia na uvedených typech škol v ČR, neboť dobu studia je oprávněna hodnotit pouze RF. Také bylo konstatováno, že žádost žalobkyně o český starobní důchod před dosažením důchodového věku k datu 21.1.2007 i se zápočtem doby péče o dítě byla zamítnuta v souladu s českým zákonem i v souladu s Dohodou (článek 4 odst. 1, 2 a článek 6), proto byly námitky žalobkyně zamítnuty vzhledem k tomu, že dle nové důchodové legislativy RF jí nebyla započtena do celkové doby pojištění doba studia získaná na území RF v letech 1965-1969 (studium na střední zdravotnické škole) ani dobu studia v letech 1971-1977 a 1981-1983, protože tato doba jako doba postavená na roveň době zaměstnání nebyla Penzijním fondem RF potvrzena.

Rozhodnutím ze dne 9.3.2011 žalovaná pro nesplnění podmínek § 56 odst. 1 písm. b) zákona s přihlédnutím k Dohodě zamítla žádost žalobkyně o přiznání starobního důchodu s odůvodněním, že dle OLDP zaslaného s rozhodnutím ČSSZ ze dne 5.9.2008 bylo žalobkyni započteno celkem 22 roků a 215 dnů pojištění a i dodatečně provedený zápočet doby péče o dítě v cizině potvrzené Penzijním fondem RF od 18.12.1975 do 31.7.1977, od 29.7. do 31.7.1978 a doba pojištění (zaměstnání) od 24.6. do 18.9.1994 je zcela bez vlivu na rozhodnutí ze dne 5.9.2008, neboť nesplňuje podmínku potřebné doby pojištění ke dni 22.1.2007, od něhož žádá o přiznání starobního důchodu, získala pouze 24 let a 169 dní doby pojištění.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 11.11.2011 popsala celý průběh řízení od podání žádosti žalobkyně o předčasný starobní důchod dne 13.10.2006, kdy *rozhodnutím ze dne 5.9.2008 byla její žádost zamítnuta* pro nesplnění podmínek § 31 zákona a podle článku 6 Dohody, neboť žalobkyně z potřebné doby pojištění 25 let získala pouze 22 roků a 215 dnů pojištění. Dne 18.11.2009 uplatnila žalobkyně další, v pořadí druhou žádost o starobní důchod s požadovaným datem přiznání od 22.1.2010, která byla rozhodnutím ČSSZ ze dne 13.4.2010, č.j. X rovněž zamítnuta pro nesplnění podmínek získání potřebné doby pojištění dle § 28 zákona, kdy byla zohledněna oproti předchozímu rozhodnutí doba pojištění, kterou žalobkyně získala pouze na území ČR a jejíž rozsah činil 13 roků a 102 dnů pojištění. Nový pohled na posouzení doby pojištění pro účely důchodového pojištění byl dán tím faktem, že ke dni 1.1.2009 byla vypovězena Dohoda, tudíž od tohoto data existuje mezi Českou republikou a RF bezesmluvní vztah. S ohledem na přehodnocený pohled na hodnocení doby péče o dítě, bylo nutné opětovně rozhodnout o původní žádosti žalobkyně o starobní důchod uplatněné dne 13.10.2006, čímž ČSSZ ve svém rozhodování postupovala opět v intencích Dohody a současně zohlednila dobu pojištění žalobkyně potvrzenou ruským nositelem pojištění ze dne 12.12.2007 (č. 2/28985) od 24.6. do 18.9.1994, kterou opomněla započítat do celkové doby pojištění při vydání rozhodnutí ze dne 5.9.2008. Žalovaná vydala dne 9.3.2011 *rozhodnutí, kterým dodatečně započítala dobu péče o dítě v cizině od 18.12.1975 do 31.7.1977 a od 29.7. do 31.7.1978 a dobu dle potvrzení ruského nositele pojištění od 24.6. do 18.9.1994*. Nicméně, ani tento zápočet nedosáhl toho, aby žalobkyně získala potřebnou dobu pojištění v rozsahu 25 let pojištění, neboť získala pouze 24 roků a 169 dnů, čímž jí nárok na starobní důchod dle § 31 zákona o důchodovém pojištění opětovně nevznikl. K aplikaci článku 4 odst. 1 Dohody dochází až při přiznávání důchodu, tudíž žalovaná musí vycházet z právního stavu, nastalého v době podání žádosti žalobkyně o starobní důchod, jak je zřejmé z rozsudku Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 13.11.2008, č.j. 6 Ads 101/2008-66, proto je zcela irrelevantní tvrzení žalobkyně, že ke dni 1.1.2002 činila doba jejího pojištění na území RF 25 roků, 2 měsíce a 24 dnů, když žádost o starobní důchod uplatnila až dne 13.10.2006, a kdy ruský

nositel pojištění již oproti stavu ke dni 31.12.2001 přehodnotil legislativně pohled na hodnocení doby studia, kterou tudíž pro účely posouzení nároku žalobkyně na starobní důchod nepotvrdil již ve svém podání ze dne 23.7.2007 (č. 17486). Žalovaná také zdůraznila, že smluvními státy ve smyslu Dohody se rozumí státy suverénní, tj. státy, které s konečnou platností a závazně rozhodují o svých záležitostech. Dohodou proto není žalovaná obdařena pravomocí názory a postoje ruského nositele pojištění jakkoliv upravovat či měnit, natož jej "úkolovat", jak konkrétně rozhodovat. Předmětem daného sporu je otázka hodnocení doby pojištění (studia) získané žalobkyní na území RF, žalovaná si proto dovolila doporučit žalobkyni, aby se se svým požadavkem na zhodnocení doby studia na území RF obrátila především na ruského nositele pojištění, který jako jediný má v dané problematice rozhodné slovo (čl. 4 odst. 2 Dohody). Závěrem žalovaná uvedla, že při svém rozhodování vycházela z podkladů, které měla k dispozici, včetně podkladů poskytnutých ruským nositelem pojištění, postupovala zcela v souladu s českými právními předpisy a Dohodou, rovněž tak zcela v souladu s § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, proto i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 4.7.2011 a navrhla soudu zamítnutí žaloby.

Žalobkyně ve svém podání ze dne 15.12.2011 setrvala na svém názoru vyjádřeném v žalobě a připomněla, že ze zprávy Penzijního fondu RF ze dne 14.1.2011, kterou doručila žalované spolu s námitkami, je patrné, že nositel ruského pojištění i po 1.1.2002 zahrnul doby studia do doby zaměstnání, když vyčíslil dobu pojištění na celkem 25 let 2 měsíce a 24 dnů, proto z ní mělo být vycházeno. Dále uvedla, že oslovila nositele ruského pojištění a bylo jí sděleno, že nová legislativní úprava se vztahuje pouze na nové studenty, kteří zahájili studium po 1.1.2002 a bylo jí přislíbeno zaslání závazného stanoviska, ve kterém se v této věci vyjádří, proto je přesvědčená, že dosáhla nezbytné doby pojištění 25 let a měl by jí být přiznán starobní důchod.

Žalovaná ve svých podáních ze dne 6. a 23.1.2012 uvedla, že potřebuje pro účely provedení soudního předkladu mít k dispozici čitelný doklad, jímž je potvrzení ruského nositele pojištění datované 14.1.2011, které má od žalobkyně k dispozici nečitelné.

V podání ze dne 9.2.2012 žalobkyně znovu poukázala na období svého studia na lékařské fakultě a na další studium specializované na urologii; zároveň byly vyčísleny požadované náklady řízení ve výši 5.760,-Kč a připojeny zejména písemnosti v ruském jazyce. Originál požadované pracovní knížky žalobkyně byl soudu předložen dne 26.3.2012 (*vrácen dne 16.4.2012*) a následně byly soudu předloženy originály oznámení o přiznání důchodu žalobkyni ze dne 14.1.2011 a o změně výměry starobního důchodu ze dne 28.2.2012 v ruském jazyce včetně překladu textu tlumočnickem do českého jazyka, z nichž byly pořízeny soudem ověřené kopie, které byly poskytnuty žalované a z nichž vyplývá, že Penzijním fondem RF byl žalobkyni přiznán starobní důchod od 23.9.2010 ve výši 3.807 rublů 67 kopějek (*odpracováno 25 let 2 měsíce 24 dny*) a po započtení doby studia od 2.9.1981 do 1.7.1983 na klinické ordinatuře byla znovu posouzena výměra starobního důchodu, která od 1.2.2011 činí 4.451 rublů 86 kopějek (*doba pojištění 27 let 3 měsíce 18 dnů*).

Dne 9.5.2012 žalovaná sdělila, že vzhledem k nesrovnalostem v tvrzení ruského nositele pojištění vztahující se k hodnocení doby pojištění žalobkyně získané na území RF byl ruský nositel pojištění dopisem ze dne 3.5.2012 vyzván ke sdělení jednoznačného stanoviska

k hodnocení dob pojištění v předmětné věci včetně poskytnutí chronologického rozpisu hodnotitelných dob.

Dále žalovaná dne 20.9.2012 sdělila, že odpověď ruského nositele pojištění rozpory v jeho tvrzení neodstranila, ale naopak je ještě prohloubila z následujících důvodů: Ruský nositel pojištění opětovně potvrdil již jednou uznanou dobu pojištění dne 23.7. a 12.12.2007 v celkovém rozsahu 17 roků a 23 dnů, přičemž ve svém stanovisku ze dne 14.1.2011 potvrzuje dobu pojištění v rozsahu 25 let, 2 měsíců a 24 dnů a dne 28.2.2012 potvrdil dokonce 27 let, 3 měsíce a 18 dnů, aniž by k tomuto tvrzení předložil i rozpis dodatečně uznané doby pojištění. Ruský nositel pojištění evidentně nemá pohled na hodnocenou dobu pojištění žalobkyně sjednocený, bude opětovně vyzván, aby se znovu vyjádřil k její době pojištění, kterou měla získat na jeho území. Tvrdí-li ruský nositel, že doba pojištění činí 25 let 2 měsíce a 24 dnů nebo dokonce 27 let 3 měsíce a 18 dnů, pak správné tvrzení je bezpodmínečně nutné podložit chronologickým rozpisem jednotlivých, rozsahem odpovídajících dob pojištění (*kopie podání ruského nositele pojištění ze dne 21.7.2012 s překladem do českého jazyka byla připojena*).

Dne 12.11.2012 žalobkyně sdělila zdejšímu soudu, že 6 let dopisování a průtahů velmi negativně ovlivnilo její zdravotní stav a dožadovala se přiznání starobního důchodu.

Žalovaná v podání ze dne 7.12.2012 oznámila doručení odpovědi ruského nositele pojištění ze dne 9.11.2012 (*kopie připojena*) dne 28.11.2012, v níž byla potvrzena doba pojištění v rozsahu 27 roků, 3 měsíce a 18 dnů, s níž včetně prokázané české doby pojištění žalobkyně získá celkově 33 roků a 336 dnů pojištění. Pouze pro potřebu přezkumného řízení byly pro přehlednost vyhotoveny dva OLDP (*kopie připojeny*) se zápočtem ruské doby pojištění a se zhodnocením celkové doby pojištění. Žalovaná připomněla, že žalobkyně žalobou napadla jejich rozhodnutí ze dne 4.7.2011, jímž byly zamítnuty její námitky podané proti rozhodnutí ze dne 9.3.2011, kterým bylo opětovně rozhodováno o původní žádosti žalobkyně o starobní důchod dle § 31 zákona ve znění účinném k 31.12.2009 s požadovaným datem přiznání důchodu od 22.1.2007. Citovanými rozhodnutími nebyl starobní důchod žalobkyni přiznán pro nesplnění podmínky získání potřebné doby pojištění. *Situace se však změnila obdržením potvrzení ruského nositele pojištění, kdy přehodnocením celkové doby pojištění získané žalobkyní tato splňuje podmínky pro přiznání starobního důchodu dle § 31 zákona ke dni 22.1.2007.* Žalovaná poukázala na skutečnost, že žalobkyně sice uplatnila dne 18.11.2009 v pořadí druhou žádost o starobní důchod dle § 28 zákona s požadovaným datem přiznání od 22.1.2010, o níž žalovaná rozhodla zamítavým rozhodnutím dne 13.4.2010 č.j. 505 522 394, proti němuž však nebyly podány námitky, tudíž je pravomocné a vykonatelné.

Poté žalobkyně v podání ze dne 2.1.2013 souhlasila s tím, že celková doba pojištění před podáním žádosti o předčasný starobní důchod činila 33 roků a 336 dnů, splnila tedy podmínky pro přiznání požadovaného důchodu dle § 31 odst. 1 zákona, proto byla žaloba podána zcela důvodně a zároveň byly vyčísleny požadované náklady soudního řízení a právního zastoupení ve výši 6.722,-Kč (*převzetí a příprava právního zastoupení, sepis námitek, převzetí a příprava právního zastoupení, sepis žaloby, sepis vyjádření ze dne 15.12.2011, 9.2.2012 a 2.1.2013 ve výši 3.500,-Kč (500,-Kč za 1 úkon právní služby dle § 9/2), 7x režijní paušál dle § 13/3 á 300,-Kč ve výši 2.100,-Kč, 20% DPH z částky 5.600,-Kč*

ve výši 1.120,-Kč) s tím, aby částka byla zaslána na účet č. X, VS: 282011, vedený u ČSOB a.s., expozitura Mariánské Lázně.

Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že skutečnosti uvedené žalovanou v jejích vyjádřeních odpovídají plně obsahu spisu, v němž je založena i veškerá korespondence vedená žalovanou s Penzijním fondem RF v této věci (*přeložená do českého jazyka*). Rovněž jsou založeny dva nové OLDP aprobované dne 6.12.2012 se zápočtem ruské doby pojištění a se zhodnocením celkové doby pojištění.

Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní, v platném znění (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle **§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Do 31.12.2009 bylo v **§ 31 odst. 1, 2 a 3 zákona** stanoveno, že pojištěnec má nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku též, jestliže

a) získal dobu pojištění nejméně 25 let, a

b) do dosažení důchodového věku mu ode dne, od něhož se starobní důchod přiznává, chybí nejvýše tři roky.

Starobní důchod podle odstavce 1 se přizná nejdříve ode dne podání žádosti o přiznání tohoto důchodu. Za den vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1 se považuje den, od něhož je tento důchod přiznán.

Přiznání starobního důchodu podle odstavců 1 a 2 vylučuje nárok na starobní důchod podle § 29 a 30.

Podle **§ 54 odst. 1, 2 zákona** nárok na důchod vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem a nárok na výplatu důchodu vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na důchod a na jeho výplatu a podáním žádosti o přiznání nebo vyplácení důchodu.

V této věci se podařilo prokázat, že *žalobkyně získala další dobu pojištění dle potvrzení Penzijního fondu RF ze dne 9.11.2012, podle něhož získala dobu pojištění v rozsahu 27 roků 3 měsíce a 18 dnů, což včetně prokázané české doby pojištění činí celkem 33 roků a*

336 dnů, tedy více jak zákonem stanovených 25 let doby pojištění pro přiznání starobního důchodu před dosažením důchodového věku dle citovaného § 31 odst. 1 zákona ve znění účinném do 31.12.2009.

Z těchto důvodů byla podaná žaloba shledána důvodnou, proto **soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.7.2011 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 9.3.2011 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3 a 4 a § 76 odst. 1, písm. a) s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti, což způsobuje vady řízení, i když **nedostatek podkladů o době pojištění žalobkyně zavinil ruský nositel pojištění a nikoli žalovaná, která konečně v průběhu soudního řízení získala všechny potřebné údaje o době pojištění žalobkyně na území RF**. Navíc ve výroku rozhodnutí ze dne 9.3.2011 žalovaná uvedla pouze § 56 odst. 1 písm. b) zákona, ale vůbec neuvedla § 31 odst. 1 písm. a) zákona ve znění účinném do 31.12.2009, jehož přiznání se žalobkyně domáhala, což také způsobuje jeho nesrozumitelnost, tedy vadu řízení. Nelze však přehlédnout, že **pouze kvůli nedostatečné spolupráci Penzijního fondu RF** s žalovanou ČSSZ došlo k situaci zatěžující zejména žalobkyni, jejíž žádosti o starobní důchod dle § 31 odst. 1 zákona podané již dne 13.10.2006 bude možno vyhovět až po tomto soudním řízení, když **toliko na Penzijním fondu RF záviselo, kdy a jaké rozhodné skutečnosti ohledně žalobkyně uvede**, přičemž žalovaná opakovaně žádala ruského nositele pojištění o jednoznačné stanovisko ohledně hodnocení dob pojištění žalobkyně a i o chronologický rozpis hodnotitelných dob, čemuž bylo **vyhověno až dne 9.11.2012** (ČSSZ sdělení doručeno dne 28.11.2012).

Žalovaná tedy v této věci znovu rozhodne o žádosti žalobkyně o starobní důchod dle § 31 odst. 1 zákona ve znění účinném do 31.12.2009 po zohlednění další prokázané doby pojištění dle údajů Penzijního fondu RF a **zejména také nepřehlédne, že žalobkyni je tímto fondem vyplácen starobní důchod**, jak uvedeno shora. Vydáním nového rozhodnutí bude žalovaná realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 67/2011-100 ze dne 30.1.2013, jehož výrok (a rovněž i odůvodnění) musí být zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) a rovněž i s odpovídajícími ustanoveními příslušného zákona č. 155/1995 Sb. a prováděcích předpisů.

Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 4.7.2011.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně požadoval náklady řízení ve shora uvedeném rozsahu a náhrada nákladů řízení byla stanovena dle specifikace ze dne 2.1.2013, ale pouze za úkony v řízení před soudem (*nikoli tedy za převzetí a přípravu právního zastoupení a sepis námitek, neboť se nejedná o řízení před soudem*) odpovídající příslušnému advokátnímu tarifu, tj. za 5 úkonů 5 x 500,-Kč za 1 úkon právní služby (převzetí a příprava právního zastoupení, sepis žaloby a sepis vyjádření dne 15.12.2011, 9.2.2012 a 2.1.2013), tj. 2.500,-Kč, a 5x režijní paušál (a 300,-Kč), tj. 1.500,-Kč, což je v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3

vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*), v platném znění, a dále částkou 800,-Kč, tj. DPH ve výši 20%, neboť zastupující advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (*dle zaslané kopie Osvědčení o registraci ze dne 1.11.2005, DIČ: CZ5962127006*), tedy celkem 4.800,-Kč. Přiznanou částku uhradí žalovaná zástupci žalobkyně na účet č. 71791663/0300, VS: 282011, vedený u ČSOB a.s., expozitura Mariánské Lázně, když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. ledna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně